

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 10Csp/23/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5917200680
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blažena Stašíková
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2017:5917200680.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok sudkyňou JUDr. Blaženou Stašíkovou v spore žalobcov: 1. R. J., nar.XX.X.XXXX, bytom S., T. B. XXX/XX, a 2. E. J., nar.XX.X.XXXX, bytom S., T. B. XXX/XX, proti žalovanému: VÚB a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31320155, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Žalobcovia v rade 1. a 2. sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100% v lehote určenej v uznesení, ktorým bude rozhodnuté o výške trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia v rade 1. a 2. sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 10.2.2017 domáhali, aby súd určil, že úver zo zmluvy o financovaní bývania č. 001/085701/08-002/200 zo dňa 23.10.2008 uzatvorenej medzi žalobcami a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov a zároveň sa domáhali, aby súd žalovaného zaviazal k povinnosti vydať žalobcom zo zmluvy o financovaní bývania č. 001/085701/08-002/000 zo dňa 23.10.2008 bezdôvodné obohatenie vo výške 14.717,44 eur a k povinnosti vyplatiť žalobcom primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500,- eur.

2. Žalobcovia žalobu po skutkovej stránke odôvodnili tým, že žalobca č. 1 a žalobkyňa č. 2 uzatvorili so žalovaným VÚB, a. s., zmluvu o financovaní bývania reg. č. 001/085701/08-002/000 dňa 23.10.2008, na základe ktorej bola žalobcovi č. 1 a žalobcovi č. 2 poskytnutá kombinácia úverov, a to hypotekárny úver v sume vo výške 39.500,76 EUR a spotrebný úver v sume vo výške 16.928,90 EUR, spolu 56.429,66 EUR, účel poskytnutia úveru je nadobudnutie nehnuteľnosti. V danom prípade uzatvoril zmluvný vzťah žalobca č. 1 a žalobca č. 2 ako spotrebiteľ a žalovaný ako veriteľ/dodávateľ. Zmluvné ustanovenia neboli individuálne dojednané. Žalobca č. 1 a žalobca č. 2 nemohli ovplyvniť zmluvné ustanovenia, ktoré boli vopred pripravené a zmluvu ako celok museli podpísať svojim podpisom. Všeobecné podmienky Všeobecnej úverovej banky, a. s. na poskytnutie hypotekárnych úverov pre fyzické osoby nie sú podpísané žalobcom č. 1 a č. 2 ako spotrebiteľom. Všeobecné obchodné podmienky, ak sa majú považovať ako súčasť zmluvy, tieto musia byť obojstranne podpísané. Rozhodcovská doložka včlenená medzi zmluvnými ustanoveniami je neprijateľná zmluvná podmienka podľa § 53 ods. 4 písm. r). Predmetná zmluva obsahuje len ročnú úrokovú sadzbu. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ods. 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Celková zaplatená suma je vo výške 71.147,10 EUR. Preplatok je suma vo výške 14.717,44 EUR.

3. Na preukázanie svojich skutkových tvrdení predložili

a) Zmluvu o financovaní bývania č. 001/085701/08-002/000 zo dňa 23.10.2008

- b) Všeobecné podmienky VÚB a.s.
- c) Príloha -základné podmienky úveru 001/085701/08-0002/000
- d) Potvrdenie o modifikácii flexiúčtu z 21.5.2013
- e) Oznámenie o mimoriadnej splátke
- f) Splátkový kalendár z 1.12.2008
- g) Oznámenie o výške splátky č. zmluvy 001/085701/08-003/000z 27.10.2008 a 1.12.2008
- h) Oznámenie o predčasnej splatnosti z 22.5.2014

4. Žalovaná vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 16.3.2017 a žalovaným v rade 1. 2. dňa 23.3.2017, o.i. poukázala na to, že žalobcovia uzavreli so žalovanou zmluvu o financovaní bývania, na základe ktorej im žalovaná poskytla úver vo výške celkom 1.700.000,- Sk (56.429,66 EUR) na účel nadobudnutia nehnuteľnosti so splatnosťou 30 rokov, ktorý úver však Žalobcovia na základe svojich žiadostí (ako to vyplýva aj z príloh Žaloby) predčasne splatili. Žalobcovia sa v procese koncipovania Zmluvy o financovaní bývania ani v priebehu trvania záväzkového vzťahu touto Zmluvou o financovaní bývania založeného na Žalovanú neobrátili so žiadanými námietkami proti jej obsahu, požiadavkami o vysvetlenie. Podľa bodu 1.1. Zmluvy o financovaní bývania „Neoddeliteľnou súčasťou tejto Zmluvy sú všetky jej prílohy, ktorými sú Všeobecné obchodné podmienky Všeobecnej úverovej banky, a.s. pre poskytovanie hypotekárnych úverov pre fyzické osoby (Obchodné podmienky) a Základné podmienky úveru. Každý odkaz na túto Zmluvu znamená aj odkaz na samotný text tejto Zmluvy, ako aj všetky jej prílohy.“. Takáto štruktúra súkromnoprávnej zmluvy, kedy sa zmluva skladá z viacerých dokumentov prítomných buď na jednej, alebo na viacerých samostatných listinách, je v praktickom živote veľmi bežná, ničím nevybočuje zo zaužívanej praxe v súkromnoprávných vzťahoch (a to aj medzi dodávateľmi a spotrebiteľmi). Uvedené bolo už v minulosti potvrdené aj rozhodovacou praxou súdov, napríklad verejne dostupný rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 27.3.2008, sp. zn. 26 Cdo 2317/2006. V tej súvislosti poukázali na Rozsudok SD EÚ z 9.1.2016 vo vec C-42/15 vydaný na základe návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, ktorý podal Okresný súd Dunajská Streda, v ktorom rozsudku SD EÚ vyslovil niekoľko dôležitých právnych názorov, okrem iného aj teóriu, že článok 10 ods. 1 a 2 smernice Európskeho parlamentu Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/10 2/EHS v spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice, sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jeden dokument. Je nepochybné, že Zmluva o financovaní bývania vrátane Obchodných podmienok bola vyhotovená písomne a Zmluva aj Obchodné podmienky boli odovzdané Žalobcom, keďže Žalobcovia tieto dokumenty predložili súdu. Návrhom rozhodcovskej doložky v Zmluve o financovaní bývania si Žalovaná splnila svoju povinnosť podľa § 93b ods. 1 zákona o bankách (ak by možnosť rozhodcovského konania v Zmluve o financovaní bývania zahrnutá nebola, Žalovaná by konala v rozpore so zákonom). Žalovaná navyše rozhodcovské doložky už dlhšiu dobu neuplatňuje napr. aj z dôvodu legislatívneho zakotvenia tzv. spotrebiteľského rozhodcovského konania - (zákon č. 335/2014 Z. z.). K problematike rozhodcovskej doložky je nutné tiež uviesť, že samotná prítomnosť rozhodcovskej doložky, hoci aj vyhodnotenej ako prípadnej neprijateľnej zmluvnej podmienky, nemôže mať za následok neplatnosť celej zmluvy o financovaní bývania, nakoľko existencia Zmluvy o financovaní bývania nie je od rozhodcovskej doložky závislá a táto nepatrí medzi jej podstatné náležitosti. Podľa ustanovenia § 261 ods. 6 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov zmluva o úvere patrí medzi absolútne obchodnoprávne vzťahy, v ktorých sa obligatórne, priamo zo zákona uplatňujú ustanovenia Obchodného zákonníka, a to bez ohľadu na to, či táto skutočnosť je uvedená v zmluve alebo nie. Preto navrhovateľmi napádané ustanovenie Zmluvy o financovaní bývania má len deklaratórny charakter. Na Zmluvu o financovaní bývania sa nevzťahuje zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), nakoľko podľa ustanovenia § 1 od s. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia Zmluvy o financovaní bývania tento zákon sa nevzťahuje na zmluvy

- a) o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu
- e) o poskytnutí úveru do hodnoty v Sk zodpovedajúcej 200 EUR a nad hodnotu v Sk zodpovedajúcu 20 000 EUR: ak je na rovnaký účel uzavretých viac zmlúv o spotrebiteľskom úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o spotrebiteľskom úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver,...."

Žalobcovia odôvodňujú bezúročnosť a bezpoplatkovosť Zmluvy o financovaní bývania absenciou náležitostí stanovených ustanovením § 4 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Z vyššie citovaného je však zrejmé, že Zákon o spotrebiteľských úveroch sa vzhľadom na jeho ustanovenie § 1 ods. 2 a na to, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o financovaní bývania bol poskytnutý na účel nadobudnutia nehnuteľnosti a tiež vzhľadom na celkovú sumu poskytnutého úveru, na Zmluvu o financovaní bývania nevzťahuje. Je tak zrejmé, že právny názor Žalobcov, podľa ktorého má byť úver poskytnutý na základe Zmluvy o financovaní bývania bezúročný a bez poplatkov z dôvodu absencie náležitostí podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch, je mylný. Žalobu žiadal zamietnuť.

5. K vyjadreniu žalovanej sa žalobcovia vyjadrili podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 7.4.2017 a žalovanej dňa 27.4.2017, v ktorom o.i. uviedli, že na veci majú naliehavý právny záujem, ktorý je podmienkou procesnej prípustnosti určovacej žaloby v zmysle §137 písm. c) Civilný sporový poriadok. Ich podaná žaloba je vhodný, účinný a správne zvolený procesný nástroj ochrany práva žalobcu, ktorou sa má dosiahnuť odstránenie spornosti práva a vytvára pevný právny základ pre právny vzťah účastníkov sporu. Bez tohto určenia je ich právo ohrozené a bez tohto určenia je ich právne postavenie neistým (porovnaj R 17/1972). Vo veciach ochrany spotrebiteľa súd musí z úradnej povinnosti podrobiť zmluvu súdnej kontrole a zistiť či zmluva je spotrebiteľská a či obsahuje neprijateľné podmienky a nekalé podmienky. Neprijateľné podmienky z úverových zmlúv, o ktorých žalovaný tvrdí, že v zmluvách nie sú, popreli v celom rozsahu a uviedli, že zmluva neobsahuje údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, vyžadovaný v ustanovení § 4 ods. 2 písm. zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy. Nie je prípustné, aby sa k predmetným údajom spotrebiteľ dopracovával výkladom a výpočtom. Formulácie "k poslednému dňu kalendárneho mesiaca a k 15. dňu v kalendárnom mesiaci" nie sú podľa ich názoru údajom o termíne splatnosti tak, ako ho má na mysli ustanovenie § 4 uvedeného zákona (to isté platí aj pre poplatok za správu úveru mesačne), pričom zároveň z uvedených údajov nie je zrejmé akú časť zo splátky predstavuje úrok a akú časť predstavuje istina, vzhľadom k čomu možno skonštatovať, že v zmluve skutočnosti vyžadované v § 41 absentujú. V Zmluve o úvere č. 001/085701/08-002/000 zo dňa 23.10.2008, absentujú náležitosti vyžadované v zákone 258/2001 Z.z. Podľa § 4 ods. 2 písm. j), k) Zákona č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch, ročná percentuálna miera nákladov predstavuje celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a je vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Postup žalovaného pri uzatváraní Zmluvy o spotrebiteľskom úvere hodnotia ako nekalú obchodnú praktiku v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti, keď obchodní mandatári odporcu neposkytli navrhovateľovi náležité informácie, nepristupovali k nemu s odbornou starostlivosťou, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, neposkytli ani úplné, presné a jasné údaje o náležitostiach spotrebiteľskej zmluvy, nepodali navrhovateľovi podstatné informácie a tým zapríčinili, že žalobca ako spotrebiteľ urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil. Odplata podľa zmlúv je neprimeraná, pretože podstatne prevyšuje odplatu stanovenú v ustanovení § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, vychádzajúc zo skutočnosti, že vo všeobecnosti súdy za podstatné prevýšenie odplaty v zmysle uvedeného ustanovenia zákona, považujú jej prevýšenie o viac ako 20%. Spracovateľský poplatok, poplatok za správu úveru po dobu platnosti zmluvy o úvere, poplatok za upomienku: Tieto zmluvné ustanovenia sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami, pretože zaväzujú spotrebiteľa k plneniu za výslovne administratívnu agendu, a teda sa jedná o finančné záväzky spotrebiteľa za plnenia, ktoré mu po materiálnej stránke nie sú dodané a slúžia v skutočnosti len záujmom dodávateľa, čo zakladá značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Zmluva o úvere bola podpísaná v účinnosti zákona 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako už vyššie uviedli zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti podľa tohto zákona, čiže je v rozpore so zákonom, čo bude predmetom skúmania súdu, či zmluva o úvere obsahuje náležitosti zmluvy podľa zákona č. 258/2001 Z.z. a či obsahuje neprijateľné podmienky, pretože žalovaný síce tvrdí, že žiadne neobsahuje, ale majú za to, že žalovaný týmto tvrdením zavádza a klame súd, pretože spolu s hypotekárnym úverom bol poskytnutý aj spotrebiteľský úver.

6. V následných vyjadreniach sporové strany zotrúvali na svojich stanoviskách.

7. Na pojednávaní žalobkyňa 2 uviedla, že na žalobe trvá. V roku 2007 si od VÚB zobrali bezúčelový hypotékový úver vo výške 250.000,- Sk, v tom čase bývali v 1-izbovom byte, následne sa rozhodli pre kúpu väčšieho bytu, preto začali jednať s VÚB o poskytnutí úveru na bývanie, bolo to v roku 2008.

1-izbový byt predali, splatili úver a banka im potom poskytla úver na bývanie, ktorý pozostával z hypotekárneho úveru vo výške 39.500,76 eur a spotrebného úveru vo výške 16.928,90 eur, tento úver konzultovali s pracovníkom banky pánom Kudličkom na pobočke v Ružomberku, ktorý im potom tento úver vybavoval až do zavkladovania zmluvy na katastri. Tento úver splatili asi v roku 2014 prefinancovaním prostredníctvom Prima banky, ktorej naďalej úver splácajú. Pokiaľ sa týka samotnej zmluvy, tak neprijateľnosť podmienok vidí v tom, že zmluva neobsahuje náležitosti, ktoré vyžaduje zákon, v prvom rade nie je v zmluve uvedená, v akej výške im bude úver poskytnutý, ďalej nie je uvedená, v akej výške budú uhrádzať istinu a úroky, takže nebolo zo zmluvy jasné, aké čiastky budú uhrádzané. Pri jednaní s pánom P. sa dožadovali celkového úveru vo výške 1.700.000,- Sk, tento im však povedal, že takéto financovanie nie je možné, a preto im 70% požadovanej sumy poskytli formou hypotekárneho úveru a 30% formou spotrebného úveru. O tom, v akej výške im bol úver schválený, sa dozvedeli až pri podpise zmluvy, keď im bolo vysvetlené, že dostanú 70% z hypotekárneho a 30% zo spotrebného úveru. Pokiaľ sa týka prílohy k úverovej zmluve, tak táto bola súčasťou zmluvy a vlastne z tohto sa dozvedeli v akej výške a akým spôsobom im bude úver poskytnutý, aký bude úrok, a tiež, že im bol poskytnutý aj štátny príspevok k hypotekárnemu úveru. Čo sa týka výšky splátok, tak sa o tom dozvedeli až zo splátkového kalendára, ktorý im bol doručený až v decembri. Pokiaľ sa týka úroku, tak vedeli, že nakoľko im bol poskytnutý štátny príspevok, tak budú platiť úrok iba 5,24%, a to v období prvých 5 rokov. Splátkový kalendár im bol doručený obyčajnou poštou, pričom poukázala na to, že tento je vyhotovený 1.12.2008 avšak prvá splátka je už vedená 20.11.2008. Keď uzatvárali zmluvu, nemali vedomosť o tom, v akej výške budú uhrádzať splátky, v zmluve táto skutočnosť nie je uvedená, toto sa dozvedeli až zo splátkového kalendára. Ešte poukázala na to, že dostali splátkový kalendár z číslom úverovej zmluvy 001/085701/08-003/000, avšak nikdy takúto zmluvu s bankou neuzatvorili. Preto aj žiadali, aby banka túto zmluvu predložila. Má uzatvorenú zmluvu pod číslom 001/085701/08-002/000. Oni splácali splátky na základe im zaslaných splátkových kalendárov, a to splátku určenú na hypotekárny úver a na spotrebný úver, avšak poukázala, že nikdy žiadnu úverovú zmluvu registrovanú pod číslom 001/085701/08-003/000 nepodpisali. Aj do katastra sa dával vklad na základe zmluvy s číslom 002. S bankou nekomunikovali vo vzťahu vydania bezdôvodného obohatenia pred podaním žaloby.

8. Splnomocnený zástupca žalobcu 1 uviedol, že žalobca zotrúva na žalobe, keď má za to, že sa jedná o neplatné ujednanie zmluvy, keďže táto zmluva, ktorá bola podpísaná 23.10.2008, nemá náležitosti tak ako to vyžaduje zákon. Jedná sa o zmluvu, ktorá je označená koncovkou 002, keď táto zmluva sa skladá z dvoch zmlúv, a to zo zmluvy o hypotekárnom úvere, ktorá sa riadi zákonom o bankách a zmluva o účelovom spotrebiteľskom úvere, ktorá sa riadi podľa údajov uvedených v zmluve Obchodným zákonníkom, avšak v tomto prípade môže sa riadiť iba zákonom o spotrebiteľských úveroch, a to zákonom špeciálneho vzťahu k úverovým zmluvám. Poukázala na to, že žiadny zákon nehovorí o tom, že by takéto dve zmluvy bolo možné uzavrieť jednou zmluvou, pričom pre spotrebiteľa je táto neprehľadná a vlastne nebolo možné posúdiť, akú výšku úveru a za akých podmienok banka spotrebiteľom poskytuje. Ďalej poukázala na nejasné a neurčité ustanovenia článku 3 bod 3.4, ďalej článku 6 bod 6.1, článku 7 bod 7.3, článku 8 bod 8.5, článku 10 bod 10.1, ďalej ako neprijateľnú podmienku namietali rozhodcovskú zmluvu a jednak dohodu o zrážkach, ďalej poukázali na článok 14 bod 14.9, ako aj už vopred nanútené poistenie nehnuteľnosti bez toho, aby došlo k uzavretiu riadnej poisťovnej zmluvy. Pokiaľ sa aj žalovaný odvoláva na všeobecné podmienky, poukázala na to, že tieto neboli zmluvnými stranami podpísané a boli len dodatočne bankou priložené k uzatvorenej zmluve. O jednotlivých splátkach a úrokoch sa žalobca mal dozvedieť až zo splátkového kalendára, ktorý takisto nebol súčasťou zmluvy ale zmluva bola uzavretá v roku 2008 a splátkový kalendár bol poskytnutý až 1.12.2008, teda v čase uzatvárania zmluvy žalobca 1 nemal žiadnu vedomosť o výške a poradí splátok. Za daného stavu mali za to, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia je dôvodný.

9. Zástupkyňa žalovanej strany poukázala na ich písomné vyjadrenia, na ktorých zotrvala. Uviedla, že žalobcovia požiadali o preplatenie plnej investície vo výške 1.700.000,- Sk, čo však v zmysle zákona nebolo možné, a keďže nemali vlastné finančné prostriedky, tak im bol poskytnutý hypotekárny úver vo výške 70% a spotrebný úver vo výške 30%, ktorý teda bol použitý na financovanie nehnuteľnosti. Pokiaľ sa týka zmluvy z evidenčným číslom 003, tak nebolo možné z ich strany takúto predložiť, a to z toho dôvodu, že takéto zmluva vlastne nebola podpísaná, je to len evidenčné číslo pre banku, keďže pôvodná zmluva o financovaní bývaní obsahovala dva úvery, a to hypotekárny a spotrebný. Žalobcovia potom splácali oba úvery, takže pre lepšiu evidenciu banka viedla dva účty. Pokiaľ sa žalobcovia odvolávajú, že zmluva neobsahuje náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, poukázala na to, že sa jedná o zmluvu o financovaní bývaní, ktorá nemusí obsahovať predmetné náležitosti, ale v tomto

prípade je riadená ustanoveniami zákona o bankách a zmluva všetky náležitosti obsahuje. Pokiaľ sa týka namietanej skutočnosti, že zmluva neobsahuje výšku úveru ako aj úrokovú sadzbu a splátku, poukázala na to, že všetky tieto náležitosti boli v písomných dodatkoch, na ktoré sa zmluva odvolávala a žalobkyňa ani nepopierala, že takéto dodatky boli súčasťou zmluvy. Tak ako sama uviedla, základné podmienky boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. V tejto súvislosti poukázala na ich vyjadrenia ako aj príslušné rozhodnutia súdov, keďže zmluva nemusí byť vyhotovená ako jeden dokument, hlavne že bola vyhotovená písomne. Tiež poukázala, že žalobcovia dostali všetky príslušné dokumenty, o čom svedčí to, že ich sami k žalobe priložili. Vo vzťahu k námietke, že splátkový kalendár bol doručený neskôr ako bola doručená prvá splátka, ako poukázala žalobkyňa, dňa 1.12.2008 a splátka mala byť splatná dňa 20.11.2008, tak poukázala na to, že o tejto splátke museli žalobcovia vedieť, keďže ju riadne a včas uhradili, tak ako to vyplýva zo splátkového kalendára, ktorý bol predložený. Uviedla, že počas celej doby splácania, až do konečnej splatnosti - predčasného splatenia, žalobcovia nikdy nekontaktovali banku s tým, že splácajú nejaký úver, ktorý si nikdy nezobrali, až po jeho uhradení začali sa domáhať žalovanej čiastky, dokonca až po troch rokoch po zániku zmluvy, čo považuje za špekulatívne konanie. Má za to, že splácali jednou splátkou hypotekárny a druhou splátkou spotrebný úver, čo im bolo zrejmé aj z výpisov, ktoré im pravidelne chodili. Zmluvný vzťah zanikol po zaplatení dlžnej sumy, a to ku dňu 13.6.2014. Pokiaľ sa týka výšky poplatku za predčasné splatenie, táto bola vyčíslená podľa aktuálneho cenníka, t.j. 5% z predčasnej splátky. Pokiaľ sa týka cenníka, tak banka poskytuje v súlade so stanoviskami Národnej banky Slovenska a pri zmene percentuálnej sadzby v cenníku, banka o tom informuje klienta aj prostredníctvom výpisu z účtu alebo internet bankingu, ak klient s bankou komunikuje takouto formou. Tiež poukázala na bod 14.2 zmluvy, kde na cenník VÚB nie je potrebné podpisovať osobitne dodatok. Výška poplatkov je kontrolovaná národnou bankou. Vo vzťahu k odplate, ktorú namietali žalobcovia vo svojom vyjadrení doručenom súdu 7.4.2017, v súvislosti s ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, uviedla, že ak sa na to pozrie z pohľadu dnešných úrokov, tak úrok dohodnutý v zmluve vo výške 5,24% sa môže zdať vysoký. Treba si však uvedomiť, že v roku 2008 bola situácia diametrálne odlišná. Podľa Občianskeho zákonníka § 53 ods. 6, ak by úroková sadzba bola neprimeraná, môže túto súd znížiť s prihliadnutím na úrokové sadzby poskytované inými bankami. Na stránke NBS v časti úrokové sadzby sú za rok 2008 uvedené priemerná úrokové miery z úverov obchodných bánk, pričom poukázala na to, že táto úroková sadzba bola v súlade s výškou ostatných bánk. Vzniesla námietku premlčania vo vzťahu k uplatnenému nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, v súvislosti s premlčaním v dvojročnej subjektívnej lehote. Poukázala na rozhodnutie KS Prešov 14Co/56/2016.

10. Na preukázanie svojich skutkových tvrdení predložila súdu

- a) stanovisko k žiadosti o predčasné splatenie úveru, ktorú žiadosť zaslali žalobcovia 21.5.2014 s tým, že banka súhlasila s predčasným splatením k 13.6.2014,
- b) originál úverovej zmluvy - jednu listinu obsahujúcu zmluvu o financovaní bývania, všeobecné podmienky VÚB a.s. ako aj základné podmienky úveru, pričom na zadnej strane je podpis žalobcu 1, ktorý po nahliadnutí potvrdil, že sa jedná o jeho podpis cez lepiacu pásku, ktorou boli tieto listiny zviazané.

11. Žalobca 1 uviedol, že pokiaľ sa týka predmetného úveru, tak mali pôvodne na 1-izbový byt úver v banke vo VÚB a keďže boli spokojní a chceli väčší byt, tak manželka sa rozhodla vybaviť úver na tento väčší byt a vlastne všetko jednanie v tej banke zabezpečovala ona. On, keď mu zavolała, aby prišiel do banky, tak prišiel iba, aby túto zmluvu podpísal, plne manželke dôveroval. Vedel, že sa jedná o úver 1.700.000,- Sk, ale podmienky, za akých im bude úver poskytnutý, dohadovala manželka. Banka mu poskytla zmluvu, ale túto nečítal, lebo už bolo veľmi málo času. Nebolo mu však bránené v tom, aby sa so zmluvou oboznámil. To, že sa jedná o bezdôvodné obohatenie zo strany banky, zistil v januári tohto roku, vlastne to zistila manželka, že zmluva nebola v poriadku. On považoval vec za uzatvorenú, keďže hypotéku prefinancovali. Pamätá si, že pôvodne mali dostať plnú sumu, ale potom mu volal pán Kudlička, že sa zmenili podmienky a že im bude poskytnutý úver 70% a tých 30% bol potom spotrebný úver. S týmto súhlasil. On si nepamätá koľkokrát bol v súvislosti s týmto úverom v banke, možno 5x, a to z dôvodu, že pracoval do 15.00 hod., tak vždy to bolo narýchlo. Zmluva sa uzatvárala na pobočke v Ružomberku. On si zvykne prečítať písomnosť, keď ju podpisuje, v tomto prípade vedel, o aký úver ide, ale ostatným podmienkam nerozumel. Pána P. sa nepýtal na veci, ktorým nerozumel. Bolo to z dôvodu, že to nechcel zdržovať, lebo pán Kudlička im ešte vybavoval aj kataster. Keď mal zmluvu doma, prečítal ju iba zbežne. Nebol sa však pýtať na veci, ktorým nerozumel. Pokiaľ sa týka výšky splátky, tak im pán P. približne povedal, že asi 250,- eur. On nevedel presne vypočítať splátku, pretože tam mali dostať ešte príspevok od štátu.

12.Svedok D. P. uviedol, že pokiaľ sa týka zmluvy, ktorú uzatvorili žalobcovia s bankou, tak vie o týchto zmluvách, pretože sú štandardné, ale nejaké bližšie konkrétosti si nespomínal. Pokiaľ klienti požiadajú banku o poskytnutie úveru štandardný postup je taký, že na základe zistenia príjmov a výdavkov a bonity klienta sa spracuje predbežný formulár, v ktorom sa uvedie, aká je možná výška úveru, ktorý by banka mohla poskytnúť, tam je uvedená aj splatnosť, výška splátky a základné podmienky. Pokiaľ s tým klient súhlasí, predloží doklady, a to OP, potvrdenie o príjme, prípadne znalecký posudok, alebo deklarovanie účelu a na základe toho sa potom píše žiadosť o poskytnutie úveru. Jedná sa o bežný postup u každého klienta, takže takto sa postupovalo aj u žalobcov. Tieto údaje sú informatívne a výška skutočnej splátky sa zistí až vtedy, keď kataster povolí vklad záložného práva a následne sa oznámi skutočná výška splátky formou splátkového kalendára. Pokiaľ sa týka výšky splátky, tak rozdiel môže byť pár centov, najviac 1 euro v splátkovom kalendári oproti tomu, čo sa klienti dozvedia pri podpise zmluvy, a to z toho dôvodu, že banka umožňuje expresné čerpanie úveru ešte predtým, ako dôjde k zavkladovaniu záložného práva, postačuje len návrh na vklad. Klientom bolo vysvetlené, že v danom prípade sa jedná o hypotekárny úver, ktorý však môže byť iba 70% požadovanej sumy podľa zákona o bankách a zvyšok sú teda iné úvery, v tomto prípade spotrebiteľský, však za úplne rovnakých podmienok, teda rovnakou splátkou a rovnakým úrokom a tiež im je vysvetlené, že z tohto dôvodu dostanú dva splátkové kalendáre. Jedná o dva samostatné úvery, ktoré sa splácajú samostatne. On určite jednal s oboma manželmi, keďže oni obaja podpisujú zmluvu, takže pri vysvetľovaní musia byť obaja. V základnej zmluve je uvedené, že prílohu zmluvy tvoria obchodné podmienky a základné podmienky úveru, pričom v základných podmienkach je uvedené hypotekárny a spotrebný úver, účel aj úroková sadzba ako aj ostatné údaje, pričom tieto tvoria jednu listinu, ktorá je zlepená, kde na prvej strane je jeho podpis a na zadnej poslednej strane je podpis klienta. Banka bežne poskytuje takéto kombinované úvery. Toto nie je v rozpore so zákonom o bankách, pretože financovanie hypotekárneho úveru je 70% z hodnoty nehnuteľností a všetko nad je možné poskytnúť formou iného typu úveru.

13.Žalovaní sa k námietke premlčania vyjadrili dňa 14.9.2017 a uviedli, že nie je dôvodná, nakoľko na predmetnú vec je potrebné aplikovať desaťročnú premlčaciu dobu podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré sa vzťahuje na úmyselné bezdôvodné obohatenie. Vo vzťahu k objektívnej desaťročnej premlčacej dobe poukázali na rozhodovaciu prax súdov (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 21 Co/72/2014 zo dňa 19.3. 2015, sp.zn. 3Co/89/2012 zo dňa 8. 2. 2012, sp.zn. 7Co/84/2011 zo dňa 12. 12. 2014) alebo aj Krajský súd v Prešove - rozsudky 1 Co/293/2014, 2Co/9/2012, 20Co/166/2014 atď. Z činnosti odporcu je známe, že žalovaný dlhodobo ignoruje právnu úpravu zameranú na ochranu spotrebiteľov (absencia obligatórnych náležitostí zmluvy, uvádzanie neprijateľných zmluvných podmienok v zmluve, ako napr. rozhodcovská doložka, administratívny poplatok, dohoda o vyplnení zmenky). Uvedené sa nedá hodnotiť inak ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu. Aj keby súd pripustil, že žalovaný nechcel dojednať zmluvu so žalobcom v snahe získať prospech, ťažko možno uveriť, že žalovaný nevedel, čo môže takýmto konaním spôsobiť a pre prípad, že sa tak stane, že s tým nebol uzročený. V tejto súvislosti poukázali, že kým rešpektovanie princípu v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa (poskytovateľa, podnikateľa) treba vyžadovať v najvyššej možnej miere jeho uplatnenie v neprospech spotrebiteľa, bude prichádzať do úvahy len výnimočne, ak to budú odôvodňovať konkrétne okolnosti prípadu. Aj v prípade tohto princípu totiž platí, že v konkrétnych súvislostiach ustupuje na strane spotrebiteľa dôležitejšiemu princípu, ktorým je princíp ochrany spotrebiteľa. Vychádzajúc z povahy spotrebiteľských právnych vzťahov, realite praktického života, a teda aj zdravému rozumu, odpovie požiadavka na podrobnej (až detailnej) znalosti právnych predpisov (akým je v danej veci zákon o bankách) zo strany spotrebiteľa. Preto neinformovanosť spotrebiteľa, resp. jeho nedostatočná informovanosť v tejto oblasti mu nemôže byť na ujmu .

14.Súd vzhľadom na vznesenú námietku premlčania v prvom rade pred posúdením skutkových tvrdení sporových strán posudzoval dôvodnosť jej vznesenia.

15.Vychádzajúc aj z viacerých rozhodnutí súdov, ktoré zaujali stanovisko k posúdeniu plynutia premlčacej lehoty vo vzťahu k bezdôvodnému obohateniu z poskytnutých úverov (napr. Okresný súd Prešov sp.zn. 9c/504/2015, Krajský súd Prešov sp.zn. 14Co/56/2016, Okresný súd Martin sp.zn. 11C/10/2013, Krajský súd Žilina sp.zn. 8Co/274/2016, Okresný súd Liptovský Mikuláš sp.zn. 5C/49/2016, Krajský súd Žilina 7Co/206/2016, Krajský súd Banská Bystrica sp.zn. 17co/799/2014) má súd za to, že námietka premlčania je dôvodná.

16. Medzi účastníkmi konania bola dňa 23. 10. 2008 uzatvorená Zmluva o financovaní bývania č. 001/085701/08-002/000 pozostávajúca z dvoch úverov -hypotekárneho vo výške 39.500,76 EUR a spotrebného vo výške 16.928,90 EUR, ku ktorým bol poskytnutý štátny príspevok pre mladých. Úvery boli splatné 30 rokov od prvého čerpania (r.2038). Podmienky splácania boli uvedené v splátkovom kalendári z 21.12.2008. Úver žalobcovia v rade 1. a 2. splatili dňa 13.6.2014.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

17. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi účastníkmi konania, a to žalobcami ako dlžníkmi a žalovanou ako veriteľom, bola uzatvorená zmluva o financovaní bývania reg. č. 001/085701/08-002/000 dňa 23.10.2008, na základe ktorej bola žalobcovi č. 1 a žalobcovi č. 2 poskytnutá kombinácia úverov, a to hypotekárny úver v sume vo výške 39.500,76 EUR, ktorý bol poskytnutý v súlade s v tom čase platným ust. § 67 a nasl. Z.č. 483/2001 Z.z. o bankách a spotrebný úver v sume vo výške 16.928,90 EUR, poskytnutý v súlade s Obchodným zákonníkom (v tom čase platný z.č. 129/2010 Z.z. tento úver za spotrebiteľský nepovažoval - § 1 ods.3 zákona) spolu 56.429,66 EUR, za účelom nadobudnutia nehnuteľnosti. Dňa 13.6.2014 žalobcovia v rade 1. a 2. úver splatili v celkovej výške 71.147,10 eur.

18. Ustanovenie § 107 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka stanovuje pre vydanie bezdôvodného obohatenia dvojitú kombinovanú premlčaciu dobu: subjektívnu, ktorá je dvojročná a objektívnu trojročnú, resp. desaťročnú, ak ide o úmyselné obohatenie. Ich začiatok je stanovený odlišne a ich vzájomný vzťah je taký, že sú na sebe nezávislé čo do svojho plynutia, jeho začiatku aj konca. Ak skončí plynutie ktorejkoľvek z nich, právo sa premlčí bez ohľadu na plynutie druhej premlčacej doby. Premlčanie ako právny inštitút je následok kvalifikovaného uplynutia času, ktoré spôsobuje zánik súdnej vymáhateľnosti práva. Pre začiatok behu dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodný deň, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že došlo na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal.

19. V predmetnej veci sa žalobcovia skutočne mohli dozvedieť, že na ich úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu tým dňom, kedy zaplatili splátku, ktorou reálne splatili požičané finančné prostriedky podľa zmluvy a podľa ich tvrdenia mali zaplatiť navyše 14.717,44 EUR. Teda dňom 13.6.2014. Tvrdenia žalobcov, že o bezdôvodnom obohatení sa dozvedeli až v januári 2017 je potrebné považovať za účelové, nakoľko ako bolo žalovanou nesporne preukázané, mali k dispozícii celú zmluvu v originálnom vyhotovení (aj keď spočiatku tvrdili žalobcovia opak) a z tejto zmluvy im boli známe všetky skutočnosti, o ktoré opierali žalobu.

20. Objektívna premlčacia doba v prípade majetkového prospechu získaného plnením bez právneho dôvodu začína plynúť okamihom získania bezdôvodného obohatenia. V predmetnej veci dňa 13.6.2014. Žaloba bola podaná na súd až 18.2.2017, po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby. Súd tvrdenie žalobcov, že prijatie plnenia bolo úmyselným konaním žalovanej, zakladajúce predĺženie premlčacej doby podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka až na 10 rokov, považoval taktiež za účelové. Občiansky zákonník síce podstatu úmyselného konania nevymedzuje, preto sa pri skúmaní úmyslu konajúcej osoby vychádza z právnej úpravy zavinenia obsiahnutej v trestnom práve. Úmyselné zavinenie sa skladá z dvoch zložiek, a to zložky intelektuálnej a zložky vôľovej. Obidve tieto zložky musia zahŕňať jednak ohrozenie alebo porušenie záujmov chránených zákonom. Úmysel rozoznávame

priamy (dolus directus) - páchatel chcel porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom a nepriamy (dolus indirectus) - páchatel vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozmenný. O priamy úmysel pri bezdôvodnom obohatení podľa Občianskeho zákonníka ide vtedy, ak ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatil vedel, že svojím konaním získa bezdôvodné obohatenie a súčasne, že ho získať chcel. O nepriamy úmysel ide ak ten, kto sa na úkor iného obohatil vedel, že svojím konaním môže získať bezdôvodné obohatenie a pre prípad, že sa tak stane, bol s týmto následkom uzrozmenný. Na preukázanie úmyslu konajúcej osoby získať bezdôvodné obohatenie nestačia iba všeobecné tvrdenia, tak ako to uvádzali žalobcovia 1 a 2, ale je nutné v každom jednotlivom prípade s poukazom na okolnosti uzavretia úverovej zmluvy preukázať, že žalovaná v čase uzavretia zmluvy a prijatia plnenia na základe tejto zmluvy, skutočne vedela alebo aspoň bola uzrozmenná s tým, že sa bezdôvodne obohacuje. Žalovaná uzavrela so žalobcami zmluvu o úvere podľa jej obsahu v zmysle podľa § 67 a nasl. zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka. Na základe týchto, na požiadanie dlžníkov, poskytla v ich prospech peňažné prostriedky do dohodnutej určitej sumy a dlžníci sa zaviazali poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Žalovaná skutočne chcela získať odplatu vo forme úrokov za poskytnutý úver, keďže jej to umožňuje zákon (§502, §503 Obchodného zákonníka), avšak toto nedokazuje jej úmysel získať bezdôvodné obohatenie. Súd vzhľadom na dôvodne vznesenú námietku premlčania žalovanou nemohol žalobkyni premlčané právo v zmysle § 100 Občianskeho zákonníka priznať. V neposlednom rade je potrebné uviesť, že v čase uzatvárania zmluvy o financovaní bývania žalobcovia v rade 1. a 2. mali možnosť sa oboznámiť so zákonom č. 483/2001 Z.z. (účinný od 1.1.2002), č.513/1991 Zb.(účinný od 1.1.1992) ale aj so zákonom o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. (účinný od 1.10.2001), nič im teda nebránilo získať vedomosť za akých podmienok je im úver poskytovaný a čo má predmetná zmluva obsahovať. Ako sami uviedli a ako bolo preukázané, nevyužili ani možnosť získať podrobnejšie informácie od finančného poradcu p. Kudličku, ktorý zmluvu pripravoval.

21.Vzhľadom na dôvodne vznesenú námietku uplynutia premlčacej lehoty , súd potom neskúmal dôvodnosť námietok žalobcov v rade 1. a 2. vo vzťahu k náležitostiam zmluvy.

Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

22. S prihliadnutím na plný úspech žalobcu vo veci súd mu priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.

23.O výške priznanej náhrady bude rozhodnuté podľa ust. §262 ods.2 CSP v spojení s ust. § 251 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Ružomberok, (355 ods.1,356 CSP) písomne v troch vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.(§ 359 CSP)

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a)neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.